

De ls ideals a l'oportunisme

written by Pau Miserachs | 2 de febrer de 2018

L'historiador suec Johan Worberg va dir fa uns dies a l'Ateneu Barcelonès en una Conferència sobre el progrés, que el pessimisme és brou de cultiu per a oportunistes i autoritaris. Ens demana que mirem el futur amb optimisme i defensem les llibertats d'explorar, d'experimentar i d'intercanviar. Però el desenvolupament d'aquestes llibertats per millorar la vida de la humanitat no el trobarem en aquells territoris en els quals imperen els poders de l'economia depredadora protegida per mal dissimulades dictadures i corrupció política.

El periodista i partidari de la teoria de la intel·ligència i professor emèrit de la Universitat d'Otago a Nova Zelanda, James R. Flynn, defensa en el seu llibre *On han anat els liberals?* Publicat per la Universitat de Cambridge de Nova York l'any 2008, que únicament la socialdemocràcia pot realitzar l'ideal del president Thomas Jefferson sobre el qual es va fundar l'Amèrica lliure.

Efectivament, la Declaració d'Independència dels Estats Units d'Amèrica de 1776, reconeix l'existència d'uns drets basats en les lleis de la naturalesa que exigeix que es declari les causes que impulsen un poble a la necessària separació d'un altre, i que es dissolguin els vincles polítics que els han lligat.

Jefferson, en la Declaració d'Independència que va redactar el 1775 va reconèixer el dret del poble a reformar la forma de govern que es torna destructora dels drets inalienables a la llibertat, la vida i la cerca de la felicitat, i admet el dret a abolir aquestes formes de govern i a instituir un nou govern que es fonamenti en els dits principis.

No va excloure Jefferson la recomanació a la prudència, desaconsellant els canvis per motius lleus i transitoris, per

tractar-se de mals tolerables. Però davant l'abús i les usurpacions dirigides a sotmetre el poble a un despotisme absolut, considerava Jefferson una obligació enderrocar aquest govern per assegurar la futura seguretat i felicitat del poble.

Com arguments, Jefferson va situar primerament les causes per alterar el sistema antic en la prohibició del territori dependent de sancionar les lleis que són d'immediata i urgent necessitat, destorbant i obstruint el progrés i les lleis adients, de manera que qui actua d'aquesta manera abdica del dret a governar, i crea desolació i tirania. No s'ha permès desenvolupar una legislació pròpia adequada a les necessitats del poble, ignorant la justícia de la llei i la magnanimitat, a més d'ignorar l'amistat en la pau, realitats que autoritzen al poble a alliberar-se de la fidelitat a la Corona Britànica i establir-se com a poble independent, amb la dissolució de la connexió política amb l'Estat de la Gran Bretanya.

La lliçó que podem treure d'aquests fets és que qualsevol acció política democràtica en els nostres dies, superades les etapes de violència militar a què ens tenia acostumada l'Espanya colpista, no es pot deixar conduir per un alè pessimista. Al contrari, ens hem de seguir modernitzant, industrialitzant, incorporar les tecnologies 5G, fomentant el dinamisme emprenedor, la formació i la difusió del coneixement, fugint del subdesenvolupament i la dependència pròpia dels dies presents.

Hem de ser conscients que avui els Estats Units d'Amèrica, Xina i Rússia asseguruen una dinàmica de l'economia mundial mentre a la península Ibèrica encara vivim del passat i de les idees polítiques que ens separen de l'avenir. La solució no es troba endeutant l'Estat i subvencionant les empreses menys adaptables a l'esdevenidor, sinó millorant la representació política, les idees i la voluntat del desenvolupament d'una societat més humana i solidària, avançada i dialogant.

L'Estat no pot viure superposat a la ciutadania, ni allunyat de les seves necessitats, tolerant les desigualtats socials que afebleixen tota capacitat de redreçament de la societat i de la situació econòmica amb la falta d'una política que posi ordre entre els beneficis dels rics, la misèria dels molts i l'excessiva reglamentació centralitzadora que no té en compte les singularitats territorials i les diferents necessitats de les societats rurals i les societats industrials.

L'Estat ha de reconèixer que som dins una nova civilització que exigeix canvis fonamentals en l'estructura de la societat, admetre l'existència de la contra cultura i posar fi a la paràlisi de la vida política que es nota tant a Madrid com a Barcelona. L'Estat no ha de voler ser més Estat que societat, no perseguir la diversitat de pensament ni les lluites socials que diuen més del dret natural que les lleis mordassa i les lleis penals d'arrels no democràtiques.

Cal sortir de la imprecisió de les actuals esquerres i voler donar-se sentit vinculat a l'espai conservador, mentre el progrés és cosa del coneixement i la tecnologia dins d'un món globalitzat en el qual no compten les fases històriques, sinó el relativisme i el possibilisme que permeten aportar les propostes dels nous pensaments polítics, ja que certes esquerres no es troben avui en condicions de crear i oferir nous paradigmes, obrir-se a les utopies humanistes.